INGYENES KIADVÁNY

XIII. évfolyam 6. szám

Sajószentpéter város közéleti lapja

SZENTPÉTERI KRÓNIKA

2020. november-december

Közeleg a szeretet ünnepe

„Nehéz évet zárunk”

Beszélgetés dr. Faragó Péterrel

Tagadhatatlan, hogy a koronavírus-járvány városunk életére is rányomta a bélyegét 2020-ban. Ráadásul ez a megállapítás nem csupán arról szól, hogy az emberek döntő többsége fél a már hazánkban is többezer áldozatot követelő kórtól, hanem arról is, hogy a leginkább érintett ágazatokban (vendéglátás, kultúra, sport) foglalkoztatottak egy része az állását, a megélhetését is elveszítette. Ilyen körülmények között egy település irányítása, kötelező és önként vállalt feladatainak koordinálása sem egyszerű, főként annak tükrében, hogy az állam súlyos milliókkal kurtította meg az önkormányzatok pénzügyi keretét. Többek között erről és más fontos, a város életét befolyásoló kérdésekről beszélgettem városunk polgármesterével.

„2021-ben az Alvég csapadékvíz-elvezetése is megoldódik” – mondja polgármester úr

- Azt javaslom, kezdjük a pandémiával, hiszen nap mint nap ezzel kelünk és ezzel fekszünk! A növekvő számadatok egyre riasztóbb képet festenek.

- Sajnos városunkban is egyre több család érintett a vírusjárvány kapcsán. Éppen ezért nem győzöm hangsúlyozni, mennyire fontos, hogy mindannyian betartsuk a különböző védekezési szabályokat. Egy kormányhatározat értelmében a 10 ezer fő feletti települések esetében a polgármesterek maguk dönthettek arról, hogy a városuk belterületén elrendelik-e a kötelező maszkviselést. Számomra ez a döntés nem volt kérdéses, hiszen az emberi élet védelme mindennél fontosabb. Igaz, ezt követően hallottam olyan véleményeket is, hogy a sajószentpéteriek jogait korlátoztam ezzel az intézkedéssel. Természetesen szó nincs erről. Nem azért döntöttem a kötelező maszkviselés mellett, mert így akartam az emberek életét megnehezíteni, hanem azért, hogy településünkön a lehető legalacsonyabb szinten tartsuk a fertőzési rátát.

- Túl azon, hogy a COVID-19 járvány milyen nehézségek elé állította és állítja jelenleg is a várost, az állami elvonások sem abba az irányba hatottak, hogy könnyítettek volna ezen a helyzeten.

- Finoman szólva sem. Az idén kereken 22 MFt bevételt terveztünk gépjárműadóból, az állam azonban ezen adónem 100 százalékát elvonta, így máris keletkezett egy 22 MFt-os rés a költségvetésben. A vállalkozások számára a december hónap – elvileg – adóelőleg-feltöltési kötelezettséget hoz. A kormány azonban most ezt is eltörölte, így újabb 9 MFt bevételtől esett el az önkormányzat. Arról nem is beszélve, hogy a gazdasági visszaesés következtében az iparűzési-adó-bevételünk számai sem úgy teljesülnek, ahogyan azt korábban terveztük: az első háromnegyed évben 20 MFt-tal kevesebb összeg folyt be a tervezettnél. Az orvosi ügyelet kérdéskörét is meg kell említenem, hiszen 2020. november 1-jétől külső szolgáltató végzi az ügyeleti ellátást a Sajószentpéter Környéki Önkormányzati Társulás településein. Az állami finanszírozáson felül eddig 17 MFt-ot fordított településünk az ellátás biztosítására, amely most (éves szinten) további 13 MFt-tal fog emelkedni. Sajnos a települési önkormányzatok által kivethető reklámadót is eltörölte az állam, ami további 4,4 MFt-os bevételkiesést eredményezett. És, ha már az adóbevételeknél járunk, akkor úgy gondolom, nem kerülhetem meg a kommunális adó kérdését sem. Tizennégy éve vagyok Sajószentpéter polgármestere, és azt mondhatom, az elmúlt 14 év legnehezebb döntése volt számomra a kommunális adó bevezetése. Nagyon sokat vívódtam rajta, hiszen ismerem az itt élő emberek anyagi helyzetét. Most mégis (így utólag visszagondolva is) az a véleményem, helyes döntés volt ennek az adónak a bevezetése, hiszen az idén az Ibolyatelep szennyvízhálózatának rekonstrukciója valósult meg belőle, igaz a beruházás teljes költségét (55,8 MFt) nem fedezte a befolyt adóbevétel, jövőre pedig az Alvég csapadékvíz-elvezetéséhez szolgál majd forrásként. Korábban is mondtam és most is megerősítem, ebből az adóbevételből csak és kizárólag fejlesztéseket hajtunk végre.

- Számomra az látszik, hogy rendkívül szűk az a mozgástér, amivel a városvezetés jelenleg számolhat, a fejlesztések azonban mégsem álltak le az idén.

- Nem csupán az idei évre vonatkozóan, de az összes eddigi nyertes pályázatunkat figyelembe véve is jelentős állomáshoz érkeztünk 2020-ban, hiszen az „Aktív pihenőpark kialakítása barnamezős területek rehabilitációjával” elnevezésű projekt keretében (az egykori üveggyári lerakó helyén) elkészült a Glass Park, amely igazán sokoldalú kikapcsolódási, sportolási lehetőséget kínál. A támogatási összeg 674 MFt volt. Szintén európai uniós forrásból valósult meg a Semmelweis parkban kialakított játszótér, támogatásként 4 MFt-ot kapott ehhez önkormányzatunk. A napokban ér véget a „Pitypalatty-völgy turisztikai fejlesztése” elnevezésű pályázat, melynek keretében a Harica-patak mentén egy tanösvény létesül, a Pipiske-domb tetején egy kilátó épül, valamint a Harica játszótér mellett egy mozgáskoordinációs park kerül kialakításra, sőt, az önkormányzati pince is e projekt keretében újult meg. Mindez 151,4 MFt-ból valósult meg. Ugyancsak az idén nyertünk 6,4 MFt-ot egy vis maior pályázaton, amiből a 2019-ben villámárvíz sújtotta területeket állítottuk helyre. A 2020-as START közmunkaprogram, Helyi sajátosság programelem keretében a városi könyvtár külső környezetének fejlesztése valósult meg, miközben a szociális programelem jóvoltából az Erzsébettelepen, a patak melletti terület rendezését követően, facsemetéket ültettünk, a mezőgazdasági programelem keretében pedig díszfaiskolát létesítettünk. Folyamatban van a „Városi piac kialakítása” elnevezésű pályázat is, melynek helyszíne a Kossuth Lajos utca 1817/2 hrsz. számú belterületi ingatlan (a korábbi őstermelői elárusító hely). Jelenleg a projekt műszaki előkészítése zajlik, a támogatási összeg ebben az esetben 350 MFt. A fenti felsorolásból is kitűnik, hogy valóban nem álltunk meg a fejlesztésekkel, sőt, jövőre folytatjuk azt a munkát, amit a korábbi években elkezdtünk. Viszont azzal is tisztában kell lennünk, hogy minden szempontból rendkívül nehéz évet zárunk az idén. És ha már az évzárásról beszéltem, akkor a karácsonyhoz közeledve minden sajószentpéteri lakosnak azt kívánom, bizakodva tekintsen a jövőbe, legyen a karácsonyfája alatt a szeretet és a boldogság mellett egy szebb (vírusmentes) jövő reménye is. Továbbra is vigyázzunk egymásra!

Az önkormányzati pince egy állandó kiállításnak ad majd otthont

A nyári olvasótábor ideális helyszíne lett a könyvtár udvara

Így készült a Glass Park jelképévé vált felirat

„Koronás” karácsony

Terjed a koronavírus, és megmozdult a világ. Egyre szigorúbb óvintézkedések lépnek életbe. Természetesen fontos minden tőlünk telhetőt megtennünk a betegségek gyógyításáért, az egészségünk megőrzéséért. Isten is ezt várja, kéri az embertől, az orvosoktól, a felelős vezetőktől.

Amikor írom ezt a köszöntőt, kevesebb, mint 1 hónap, és itt a karácsony. Bár nem szoktam ennyire előre gondolkodni az ünnepeket illetően, de a koronavírusnak köszönhetően most mindent kicsit újragondol az ember. A szomorú igazság az, hogy a sok külsőségnek köszönhetően elhittük, hogy akkor szép és szeretetteljes a karácsony, ha a legnagyobb fát vásároljuk meg minden évben, és lecserélve a tavalyit, új díszbe öltöztetjük a karácsonyfánkat. A januári fizetésünket még novemberben elköltjük, a legszebb ruhát vesszük meg szentestére és a legdrágább, legnagyobb, legértelmetlenebb ajándékot a 1,5 éves gyereknek - aminek valószínűleg a dobozával fog a legtöbbet játszani. Rengeteget költünk magunkra, a külsőségekre, miközben a 3 napos ünnepet, otthon, a négy fal között, a szeretteinkkel töltjük.

A karácsony előtt már hónapokkal azon stresszelünk, hogy kinek mit vegyünk, hogy a megfelelő ajándékot válasszuk. Őszintén, miért van erre szükség? Miközben mindenki az ellenkezőjére vágyik, miért csináljuk azt, ami valójában csak feszít bennünket, és több bosszúságot okoz nekünk, mint örömet? Ez az év tele van megannyi megpróbáltatással, kihívással, problémával és előre nem látott akadállyal, olyan jó lenne, ha ebből legalább 3 nap úgy telne el, hogy nem kell megfelelni, feszengeni és erőt, pénzt, egzisztenciát fitogtatni. Jó lenne nem görcsösen, az üzleteket fosztogatva készülni az ünnepekre - attól félve, hogy a megfelelő ajándékot sikerül-e mindenkinek kiválasztani. **Olyan jó lenne, ha tényleg arról szólnának az ünnepek, hogy Krisztus eljött értünk.** Olyan jó lenne, ha tényleg arról szólnának az ünnepek, hogy ajándékok helyett ölelléseket és figyelmet osztogatunk egymásnak.

Az biztos, hogy az idei karácsony más lesz. Nem tudjuk még, hogyan tudunk majd ünnepelni. Mehetünk-e templomba, jöhetnek-e rokonok hozzánk, vagy mi mehetünk-e másokhoz. Egyvalami azonban nem változik: **ez a karácsony is Jézus Krisztus születésnapja!** Őt ünnepeljük idén is! Nem csupán azért, mert benne újra átélhetjük az élet csodáját, hanem azért, mert benne felfedezhetjük Isten kegyelmes szeretetét, gondoskodását, reánk figyelését - hiszen miattunk és értünk öltött emberi testet, hogy nála megtaláljuk igazi békességünket. Áldjuk szeretetét, és maradjunk mindig a közelében! Élvezzük az Úr áldását most és mindörökké! A hit, a remény, a szeretet és az öröm töltse be szívünket az adventi hetekben és a közelgő ünnepekben egyaránt!

Áldott, szeretettel teljes karácsonyt, boldog új évet és jó egészséget kívánok mindenkinek!

Major Zsolt
református lelkész

A Sajószentpéter-Bányai református templom külső környezete is megújult

A koronavírus már a karácsonyi díszekről is visszaköszön

Jézus Krisztus születése a mi újjászületésünk is

A karácsony Jézus születése, de egyben a közösség és a mi egyéni megújulásunk ünnepe is. Az elvetett magvak egyedül élik át az elpusztulást és az élet kialakulását.

A görög katolikus templom bejárata

Nekünk is szükségünk van csendre, visszavonultságra, találkozásra Krisztussal. Nem szólhat mindig a tévé. Nem nézhetünk mindig sorozatot vagy az aktuális Facebook-híreket. Ugyanakkor ezt erősíti a közösségi ima erőssége is. Van, amikor többet kell imádkozni, van, amikor többet kell szánni az Úrra. Ki érintett engem?- kérdezi Jézus tőlünk, mint a vérfolyásos betegségben szenvedő asszony esetében, amikor vele akarunk találkozni, és kapni valamit, amivel több lesz az életünk. Ő pedig azt szeretné, ha ezt tudatosan tennénk. Lenne rá tervünk, akaratunk, elhatározásunk.

Minden tervünkre Avilai Szent Teréz imádsága választ adhat. **“Semmi se aggasszon, semmi meg ne félemlítsen. Elmúlik minden. Csak Isten marad ugyanaz. Mindent elér a türelmes, és akinek megvan az Istene, mindene megvan. Isten egyedül elég.”**

Ferenc pápáról olvastam, hogy amikor életében különböző gondok, nehézségek merülnek fel, vagy kéréssel fordulnak felé, akkor Szent Józsefhez fordul közbenjárásért. Van egy különleges Szent József-szobra. Ez Dél- Amerikában megszokott, amikor is a Szent családfőt alvó állapotban, karjával fejét megtámasztva ábrázolják. **A pápa az alvó szent szobrocskája alá szokta csúsztatni azokat a cédulákat, amelyeken a hívek gondjai, imái olvashatók. Mintha arra hívná Szent Józsefet, hogy „aludjon rá egyet”, és szóljon egy jó szót Isten előtt, hogy atyai irgalmával forduljon az őt szeretők felé, oldódjanak meg a nehéz helyzetek, segítse meg a szükséget szenvedőket. De Szent Józsefhez hasonlóan, amikor már meghallottuk az Úr hangját, fel kell rázódnunk az álmunkból, fel kell kelnünk, és cselekednünk kell.”** Ferenc pápa számára József különleges Szent, aki akkor is védelmez és segít, amikor alszik. A Szent Józsefet álmában megszólító Mennyei Atya nagyon fontos dolgokat üzen. Az ünnepekre készülő ember maga is átéli azt, hogy az Isten megbíz bennünket, elgondolkodunk rajta, alszunk rá egyet, de utána felkelünk, és az Isten ügyéért cselekszünk.

Mi lenne más aktuálisabb ebben a készületi időszakban, mint az Istenszülő segítségét kérni különböző céljainkban, faladatainkban. **Bosco Szent János mindig ezt mondta: A Szűzanya ezt vagy azt teszi.** Tudjuk, hogy nem mi vagyunk a cselekvők, hanem gazdálkodunk azokkal a lehetőségekkel, melyeket a Jóisten elénk tár. Nehéz helyzetekben ismerjük fel, mennyire sok dolog nem a mi cselekedeteinktől, tetteinktől függ.

Karácsony szent ünnepe figyeltessen bennünket feladatainkra, célkitűzéseinkre és

újjászületésünkre, melyre így minden évben lehetőségünk van. Krisztus születésével mi is újjászülethetünk, szeretetben, cselekedetben, megváltozásban. Kérjük a Mennyei Atya, Jézus Krisztus és a Szentek közbenjárást. Ámen.

Jármi Zoltán parókus

Adventi koszorúk készítése, természetesen a járványügyi előírások betartásával

Hogyan van velünk Isten?

Olvasandó: Máté evangéliuma 1, 18-25

Igénkben egy névről van szó, ami jövendölést teljesít be: Immánuél, velünk az Isten. A névben benne van a gyermek legfőbb küldetése. De *hogyan van velünk Isten?* A karácsonyi történetben a legtöbb szereplő megtapasztalja Jézus nevének jelentését a maga életére nézve. Nem vagyok egyedül életem nagy döntésében, nem vagyok egyedül, amikor annyi mindent forgatok a szívemben. Nem vagyok egyedül, amikor a csillagot követem, nem vagyok egyedül, amikor a mennyei fényesség körülvesz, és félelem tölt el.

A mennyei hírvivő Józsefhez álomban érkezik, aki egy gyötrő vívódásban eltöltött este után, amikor megtudta, hogy jegyese várandós, elhatározza, hogy titkon elbocsátja, mert igaz ember, és nem akarja Máriát gyalázatba keverni. Az ilyen éjszakai vívódást mindannyian ismerjük. Az elalvás előtti csendben sok mindent forgatunk a gondolatainkban, a szívünkben, nem tudjuk, hogyan döntsünk, csak néhány óra választ el a reggeltől, amikor cselekedni kell, a válasznak kész kell lenni. József önmagával tusakodása után érkezik el az álom, az angyal, az isteni közléssel. Olyan jó, hogy az Úr Istennek hatalma nemcsak a nappalainkban, az éber pillanatainkban tud dönteni életünk felett, hanem úr az álmaink felett is, fel tudja használni az álmainkat is, hogy az Ő akaratát érvényesítse azzal ellentétben, amit mi elhatároztunk elalvásunk előtt. Akit, avagy amit Isten nekünk ad, vagy küld, azt ne féljünk magunkhoz fogadni. Amit kész adni, azt fogadjuk magunkhoz, azt ne akarjuk elgukhoz fogadni az Isten Fiát, akiknek semmit nem jelent Isten nagy szeretete, hogy Isten elküldte erre a világra. Elhatározták, elgondolták magukban, hogy nem fogadják be az Urat, Isten szeretetét, kegyelmét és irgalmát, azt, aki jön ma is az életünkbe.

Mi nem az álmokban hiszünk, hanem az Isten üzenetében. Bármit használ fel: ébrenlétet, kórházi ágyat, vagy küld valakit a gondterhes pillanatokban, számunkra az a fontos, hogy meg tudjuk hallani, amit ő mond, ki tudjuk válogatni az emberi beszéd közül az Isten szavát és hangját, és érezzük meg, hogy ez nekünk szól. Az engedelmesség az Isten gyermekeihez tartozik. Ha azt mondja: bocsáss meg valakinek, akkor engedelmeskedj szavának! Ha azt mondja: hagyd el káros szenvedélyeidet, amivel nemcsak magadat, hanem családodat is tönkre teszed, akkor engedelmeskedj neki! Ha azt mondja: ne félj,

mert én veled vagyok, akkor felejtsd el a kétségbeesést!

Hogyan van velünk Isten? Jézus által. Ő eljött, hogy beteljesítse az Atya akaratát, hogy meghaljon a bűneinkért, és ezáltal helyreállítsa a kapcsolatot Isten és ember között. Azért jött, hogy nyugodtan ki tudd mondani, megtapasztalni és átélni, hogy velünk az Isten. Ámen.

Harkai Erzsébet lelkipásztor

Sajószentpéter ikonikus épülete a református nagytemplom

Kedves Olvasó! Békesség Neked!

A betlehemi pásztoroknak a Megváltó megszületésének hírét hozó angyalt „nagy mennyei sereg vette körül. Istent dicsőítve ezt zengték: Dicsőség a magasságban Istennek, és békesség a földön a jóakaratú embereknek!”

Családi otthonok fénykoszorúiban édes izgalom dobogtatja meg a gyermekszíveket, és kiki örvendező kíváncsisággal bontogatja a neki szánt ajándékokat. Mosolyogtak a felnőttek is, mert nehéz eldönteni: mi a szebb, ajándékot kapni vagy ajándékot adni. Egy biztos! *Mindig örvendetes állapot ajándékozó vagy megajándékozott embernek lenni.*

A járvány sok mindent megváltoztat. Az öröm, a boldogság ünnepét több családban elhomályosítja a félelem, a gyász. Nem lesz éjféli szentmise.

Milyen lesz hát a karácsonyunk? *„A keresztény hívő nem valamit keres a karácsonyban, hanem Valakit akar megtalálni.”* A karácsonyi angyal félreérthetetlenül meghatározta a pásztorok küldetésének célját: *„Találtok egy jászolba fektetett, bepólyált gyermeket.”* Azok útra keltek és *„Megtalálták Máriát, Józsefet és a jászolban fekvő gyermeket...”*

Szent Lukács evangélista azt is írja, hogy az angyalok (=küldött, küldetés teljesítve) visszatértek a mennybe. A feladat átszállt a pásztorokra, 2020-ban pedig ránk. Számos területen megtorpanunk a vírus miatt. A szent ünnepen lélekben menjünk a betlehemi jászol elé, és döbbentsen meg, hogy az Isten Fia emberi testet öltött magára, **emberszerető testvérünkké alázkodott az Istenünk.**

Egy csalódott asszony írja levelében: „Nem tudok egyetérteni azzal a lelkipásztorral, aki azt prédikálta, hogy ne az emberekre, hanem Istenre építsek. Nekem igenis szükségem van valakire, olyan emberre, akinek szeretete áttöri magányom kínzó börtönét...” Nos, Jézus azért jött, hozzánk hasonló emberként, hogy együttérző szívével emberi módon hirdesse Isten szeretetét. Tanítása, kegyelme által minden követőjében meg akar testesülni, és általunk szeretné folytatni üdvözítő tevékenységét. Kinőve a gyermekkorból, amikor az apát Istennek láttuk, aki erős, mindent megold. Nőjünk ki a serdülőkorból, amikor ügyetlen tehetségtelennek tartjuk (az Istent), és felnőtt keresztényként a magyar állampolgársággal is rendelkező hittanítóval, Henri Boulardal SJ. valljuk meg:

„Előtted meghajlok, Jézus,
Te gyönge Kisded a szalmán,
meghajlok tehetetlenségednek.
Csakis téged imádlak,
mert Benned
felismerem a létezés legmagasabb értékét:
A SZERETETET.
Benned kaptam meg a tökéletes és végleges
Isten-kinyilatkoztatást.”

Takács Alajos plébános

Aki Miskolc felől érkezik városunkba, azonnal a római katolikus templom épületével találkozik

Visszafogott ünnep

A Generációk Kertjébe is ellátogatott a Mikulás

Bár sokan nem számoltak már vele, de Télapó itt volt, hó volt a subája, és a gyerekek talán jobban örültek neki, mint eddig bármikor.

A kisgyermekes családok körében a szánt húzó rénszarvas is népszerű volt

A Mikulásra lehet úgy tekinteni, mint tisztelgésre Myra város egykori püspöke előtt. Lehet rá úgy nézni, mint a gyermekek és diákok védőszentjére, Szent Miklósra. Ő a kéményeken át érkező, ő ül a felhők közt kirajzolódó szánon, ha a gyerekek egy kora decemberi éjszakán álomtól elnehezülő szemhéjjal felnéznek az égboltra, és ő az, akinek a csizmába rejtett ajándékokat köszönhetjük (többnyire hat-nyolc éves kor alatt, aztán ez a szerep a közeli családtagokra vár). Ő olvassa el a kívánságlistákat, és dönti el, hogy virgácsot vagy Mikulás-csomagot érdemeltünk idén, esetleg is-is. Bármilyen oldaláról is közelítsük meg, egy biztos: a Télapó a gyerekekért van, akik eltökélt daccal hisznek abban, hogy a szüleiken kívül valaki – egy kedves, varázslatos mesealak – figyel rájuk, és eljön akkor is, amikor ez már a mesék nyomvonalából kilépve a lehetetlenség határát súrolja. Márpedig az idei december olyan időszak, ahol egy kisebb csoda nem elég: nem elég a Mikulásnak csupán elolvasni a kívánságlistát, összerakni a krampusz segítségével az ajándékcsomagokat, és egy éjszaka alatt szánra pattanva bejárni a világ összes házát. Nem. Idén sokkal komolyabb problémákba ütközött mindez, mint a fizika törvényszerűségei.

Komor időkben született

A Mikulás jelmondata – ami egyébként meglepően hasonlít az amerikai hadsereg krédójára, miszerint nem hagynak hátra katonát – az, hogy egy gyermek sem maradhat ki. De vajon az összes? Mi történik, ha otthon marad egyszer a Télapó? Megszűnik abban az évben a csoda. Jobban mondva a csodába vetett hit. Pedig nehéz órákban arra van leginkább szükség. Mi sem mutatja ezt jobban, mint az, hogy a háborús időkben lépett be a modernkori köztudatba a Mikulás: az amerikai polgárháború során a német származású Thomas Nast karikaturista rajzolta meg az alakot, akire élénken emlékezett a szülőföldjén hallott mesékből. Azóta – bár nemcsak magasztos célokra használták – a legnehezebb időkben számos alkalommal öntött lelket kicsikbe és nagyokba a Télapó.

A vírus minden téren megnehezíti az életünket, és a tavaszi első hullámhoz képest sokkal brutálisabb arcát mutatja felénk. Most nemcsak tömegrendezvények tartása tilos, de kisebb összejövetelek is csak szigorú keretek között engedélyezettek. Éppen ezért nem látogathatott Sajószentpéterre sem a Mikulás abban a formában, ahogyan azt megszokhattuk.

Új díszek, kisebb csinnadratta

Idén tovább bővült a Generációk Kertjének „ünnepi öltözete”, ami nagyszerű lehetőséget kínált a családoknak arra, hogy a szabadban, a kellő távolság betartásával, de mégis átéljék kicsit az ünnepi csodát: sétáljanak, szelfizzenek, mosolyogjanak. Emellett pedig – sokkal szűkebb létszámban, szigorú előírások mentén – a Télapóval is készíthettek közös képet a gyerkőcök. December 5-én ugyanis a nagyszakállú rövid időre – a szokásos csinnadrattát nélkülözve – idelátogatott manója kíséretében.

- A kertet először tavaly, az adventi időszakban világítottuk ki – mondta Aleva Mihályné, a TSZK intézményvezetője, aki hozzátette, az idén igyekeztek még pompásabb díszekbe öltöztetni az épület előtt elterülő közösségi teret. – A tavalyi nagy siker miatt döntöttünk a bővítés mellett: egy fényekkel felszerelt díszkaput és két ugrószarvast telepítettünk.

A Télapó egyébként a bölcsődében és az Idősek Klubjában is járt, egy nappal azelőtt, hogy a Generációk Kertjében találkozhattak volna vele a gyerekek.

- Mivel nagyon sok rendezvényünk maradt el az évben, úgy gondoltuk, hogy a kellő óvintézkedések mellett elhívjuk magunkhoz a Mikulást.

Az eseményen – bár kevesebben voltak, mint ahogy azt a Télapó megszokhatta – meghitt, ünnepi hangulat uralkodott. Mosoly és vidámság jellemezte a délutáni programot: a gyerekek ismét átélhettek egy kis csodát, néhány pillanatnyi varázslatot. Ez pedig talán a szülőknek is ad némi erőt, hogy tovább is kitartsanak ebben a rendkívül nehéz időszakban.

Bájer M.

Egy gyors fotózkodás a Télapóval

Sajószentpéteren hasznosítja több évtizedes szakmai tapasztalatait

Bemutatjuk: Gál Katalin

Május 18-tól megyei szinten is elismert szakember állt munkába a Sajószentpéteri Területi Szociális Központ és Bölcsőde intézményében. Gál Katalin az elmúlt harminc évben több vezetői szintű állást betöltött Ózdon és a város térségében, de egykori iskolatársa megkeresésére mégis városunkban vállalt munkát, ahol intézményvezető-helyettesi feladatokat végez. Azt mondta, Sajószentpétert pár hónap alatt olyan szinten megismerte, hogy az őt megkeresőket már utcanév szerint be tudja azonosítani. A közösséget hamar megszerette, és úgy látja, itt lényegesen jobb helyzetben vannak a gondozásra szorulók, mint előző munkahelyén.

Gál Katalin a szociális ellátás valamennyi területén otthonosan mozog

„Nem titok, volt bennem sértődés, amikor harminc év sikeres szakmai múlttal a hátam mögött nem kaptam meg az igazgatói megbízást a kiírt pályázaton Ózd városvezetésétől, ezért fogadtam örömmel Aleva Mihályné intézményvezető állásajánlatát. Ágival a Debreceni Orvostudományi Egyetem Egészségügyi Főiskoláján ismertük meg egymást, ahol általános szociális munkás szakon végeztünk. Azóta tart a barátságunk, de szakmai területen is tartottuk mindig a kapcsolatot. A három évtized alatt megyei szinten is kiépült a kapcsolatrendszerem, amit most már Sajószentpéteren tudok kamatoztatni” – nyilatkozta lapunknak Gál Katalin.

Annak ellenére vállalta ezt a feladatot, hogy Ózdon él családjával, és a kohászvárosban laknak idős szülei is. Naponta ingázik a két település között saját gépkocsijával, mivel a tömegközlekedéssel történő utazás túlságosan is veszélyes lenne ebben a pandémiás időszakban. Feladatkörébe tartozik a 40 fős idősek klubjának vezetése, ahová napi 25 személy érkezik, és lehetőségük van étkezésre is, ami bármikor változhat a vírushelyzet miatt. (A cikk megjelenésének idején, a vírushelyzet romlása miatt, már zárva tart az idősek klubja – a szerk.) Ezenkívül valamennyi szociális szolgáltatásból kiveszi a részét, mint a bölcsőde (26 gyermek), a házi segítségnyújtás (85 fő), az étkeztetés (130 fő), a jelzőrendszeres segítségnyújtás (101fő) vagy a változó létszámú családsegítés. Nem igazán tapasztalt váltózást az ózdi és sajószentpéteri munkája között, hiszen itt is a szociális törvények alkalmazása az irányadó. A szféra egyébként a szükségletekhez igazodva folyamatosan újul meg, és itt rugalmasság tapasztalható a rendszerben. Érzi, hogy gyorsan be tudott illeszkedni az új szakmai közösségbe, és őt is befogadták a kollégái. A mindennapi munkájához igyekszik valami pluszt is nyújtani, ezért december 5-én manóként működött közre az ajándékosztásban. A Generációk Kertjében (az ünnepi fények megtekintése mellett) lehetőség nyílt egy rövid találkozásra a Mikulással, nagy elővigyázatossággal a Covid-19 miatt, ahol mindenki számára meghatározták a megfelelő távolságtartást és a rövid tartózkodást. A gyerekeknek idén is jutott csoki Mikulás, szaloncukor, mézeskalács és matrica.

Gál Katalin úgy véli, a szociális ellátást neki találták ki, és nem is gondolt még arra, hogy elhagyja szakmáját. Az a terve, hogy erről a szakterületről vonul majd egyszer nyugdíjba. Mostani feladatkörében van rá lehetősége, hogy közelebb kerüljön az emberekhez, a gondozottakhoz, amit örömmel nyugtáz.

Szabadidejét sem tölti tétlenül, hiszen sok kreatív dolgot készít, többek között horgolni is szeret. Emellett sokat olvas, és gyakorolja állatszeretetét is. Két kistestű kutyát tartanak, egyiket az állatmenhelyről, másikat a gyepmesteri telepről mentették ki, akik ragaszkodásukkal mutatják ki hálájukat megmentőiknek. Nyaranta kikapcsolódásként egy hétre elutaznak pedagógus párjával és gimnazista lányukkal a Balatonhoz, méghozzá Balatonföldvárra, ahol kutyás strand is üzemel.

Kovács I.

A szociális ellátás teljes területét megismerte

Az intézményvezető-helyettes munkássága során több szakmai végzettséget szerzett. A már említett Debrecenben átvett diploma mellé elvégezte a szociális gondozó és ápoló, valamint a kisgyermekgondozó, - nevelő szakot is. 1996-2004 között az ózdi Területi Szociális Gondozási Központ intézményvezető-helyetteseként volt vezető gondozó, majd 2006-ig a Támogató Szolgálat vezetője. A 2007-2008-as években a Borsodnádasd és Térsége Alapszolgáltatási Központ intézményvezetőjeként dolgozott, 2008-2013 között pedig Ózdon a Kézenfogva Gondozóház szakmai vezetői és intézményvezető-helyettesi állását töltötte be. Alapellátás-vezető és megbízott igazgatói teendőket 2013 –tól 2020 –ig látott el az Ózd és Térsége Szociális, Egészségügyi és Gyermekjóléti Integrált Intézményben.

Ünnepélyes keretek közt, szalagátvágással és koszorúzással került átadásra a Móra tagiskola

A többhónapos munka véget ért, iskolánk régi épülete kívülről teljesen megújult, és az épületbelsőben is számos korszerűsítést és tanteremfelújítást végeztek, köszönhetően az EFOP-4.1.2-2017-00114 kódszámú, „ A Sajószentpéteri Kossuth Lajos Általános Iskola Móra Ferenc Tagiskola infrastrukturális fejlesztése Iskola 2020” pályázatnak.

2019. szeptember elsején kezdődtek a munkálatok, aminek mindenki nagyon örült, mert a több mint 30 éves épületre már ráfért a felújítás. Az egy évig tartó kivitelezésnek köszönhetően teljesen megújult az iskola. Kívülről jelentős hőszigetelést, műanyag nyílászárókat és új színt kapott. Az épület tetszetős, friss arcával köszönti a látogatókat. Megújult az aula belső elrendezése is. Itt kapott helyet az épületen belüli akadálymentes közlekedést biztosító lift. A földszinten találkozunk először az egész iskolára jellemző új kőburkolatokkal, amelyek a folyosókat és a kiszolgáló helyiségeket borítják. A tantermek új linóleumborítást kaptak, a tálalókonyha pedig korszerű eszközöket, ez utóbbi városunk önkormányzatának támogatásával valósult meg. A tanári szoba az emeletről a földszintre költözött, és a bútorzatát is lecseréltük. A tornateremben modern szellőztető berendezés biztosítja a levegő cseréjét, miközben az ott lévő parketta új lakkréteget kapott. Az épület valamennyi vizesblokkja, fűtési rendszere, csőhálózata és világítási rendszere megújult. Az intézmény több termébe új tanulói székek és asztalok kerültek. Összesen 104 kétszemélyes és 26 egyszemélyes asztallal és 319 darab tantermi székkel bővült az iskola bútorzata. A régi beépített szekrények a tantermek felújítása közben elbontásra kerültek, helyüket 38 darab polcos és kétajtós szekrény vette át. Az első emeleten került kialakításra egy új fejlesztőszoba. Az új helyiség lehetőséget biztosít a különleges bánásmódot igénylő tanulók fogadására. A terem berendezése támogatja a differenciált fejlesztő tevékenységet, az egyéni, valamint a kiscsoportos foglalkozások megtartását. A második emeleten egy új informatikaterem került kialakításra. A teremben 26 új laptop segíti a tanulók digitális kompetenciáinak fejlesztését. Az egyszemélyes padok könnyű átrendezhetősége és a hordozható eszközök a kooperatív tanulási módszereket támogatják. Az iskola felújítását követően a 6 új interaktív panelnek és 2 új digitális táblának köszönhetően minden terem rendelkezik a digitális oktatást támogató interaktív eszközzel. Az infrastrukturális változásokkal párhuzamosan indult a pedagógiai-módszertani megújulás. A Komplex Alapprogram bevezetésével hatékonyabbá válnak az eddig alkalmazott differenciált fejlesztést támogató módszereink. Az alprogramok segítségével kiemelt hangsúlyt fordítunk a tanulók alapvető képességeinek, készségeinek kialakítására. A tanórákon alkalmazzuk a tanulási motivációt növelő Komplex Instrukciós Programot. Az infrastrukturális fejlesztéssel lehetőség nyílt arra, hogy a tanulók számára modern, inkluzív környezetben, a komplex személyiségstruktúrájuknak leginkább megfelelő, optimális fejlesztést tudjunk biztosítani. Lehetőséget kaptunk, hogy megvalósítsuk azt az iskolát, ahová a gyerekek szívesebben jönnek tanulni. A felújított épület ünnepélyes átadására 2020. október 28-án délután 3 órakor került sor. A meghívott vendégeket Markovicsné Demeter Edina, a Kazincbarcikai Tankerület igazgatója köszöntötte. Az ünnepségen részt vett Hajnal Gabriella, a Klebelsberg Központ vezetője, Demeter Zoltán, térségünk országgyűlési képviselője, dr. Guláné Bacsó Krisztina, városunk jegyzője, Pasiczki Csaba, városunk alpolgármestere, valamint Perényi Barnabás intézményvezető.

Az ünnepélyes projektzáró rendezvény során elhangzott beszédek is azt igazolták, hogy a felújítás valamennyi résztvevőjének a célja közös volt: a megszépült épület a jövő generációjának oktatásához biztosít modern körülményeket, a fejlesztések minden egyes mozzanata gyermekeinkért történt. Barta Gabriella projektvezető ismertette a felújítás legfontosabb mozzanatait, majd Demeterné Markovics Edina emlékplakettet adományozott a projektben végzett kiemelkedő munkáért. A járványhelyzet miatt tanulóink videófelvételen keresztül köszönthették a vendégeket, és egy rövidfilm segítségével bemutatták iskolánk mindennapi életét. Az ünnepség az aulában folytatódott, ahol Markovicsné Demeter Edina, Hajnal Gabriella, Demeter Zoltán, Perényi Barnabás és Pasiczki Csaba elvágták az átadást jelképező szalagot, és elhelyezték a megemlékezés virágait a Móra-emléktáblánál. Az ünnepség zárásaként a felújított épület bejárása következett, majd a rendezvény (a szintén felújított ebédlőben) állófogadással zárult.

Románné

A szalagvágás pillanatai: városunkat Pasiczki Csaba alpolgármester képviselte

A kellő távolságot a hivatalos beszédek alatt is tartani kellett

Hatalmas felirat hirdeti a bejáratnál, hogy ez a Móra tagiskola

A Lévay család címere

Lévay József apai ágon kisnemesi családból származott: címerszerző őse, Lévay Dávid 1614-ben kapta a nemesi levelet (armálist, vagy ahogyan némi iróniával nevezték, a „kutyabőrt”) II. Mátyás királytól. Ezen oklevél eredeti példánya elveszett, hiteles másolata viszont ismert, mivel amikor a Lévay család az 1740-es években Borsod vármegye arra kijelölt bizottsága előtt igazolta nemességét, bemutatta azt, s a vármegye el is helyezte levéltárában a másolatot.

A király a nemesítéssel együtt címert is adományozott a Lévay családnak. Ez az eredeti oklevélben valószínűleg meg volt festve, a másolatban azonban nem, így Lévay József is csak a leírásból ismerhette azt. Önéletrajzában (Visszatekintés) némileg egyszerűsítve el is mondja, hogyan nézett ki. Egyébként nem tartotta nagyra, túl bonyolultnak ítélte és feltételezte, hogy ez a „címerbeli nagy cifraság” a birtokadományt helyettesítette. Nincs rá adat, hogy ő maga használta volna valamilyen hordozón (pecséten, levélpapíron, stb.). A címer rekonstrukciójára két kísérlet történt: az egyik a Lévay-portrét megfestő Stetka Gyulától, a másik Magasházy Béla levéltárostól. Ezek azonban nem eléggé pontosak.

Ha rekonstruálni akarjuk a címert, akkor az armálisban olvasható leírásból kell kiindulnunk, amelynek fordítása így hangzik: „Álló katonai pajzs, amely egy függőleges és egy vízszintes, tehát kereszt alakban vezetett vonallal négy részre van felosztva. Ezen pajzs jobb felső és bal alsó, kék színű részében egy-egy teljes, sárga, vagyis arany színnel megfestett oroszlán látható szétterpesztett hátulsó lábakkal, felemelkedő, kettős farokkal és kitátott szájjal, bal elülső mancsukat a zsákmány megragadására nyújtva, jobb elülső mancsukban pedig kivont kardot tartva. A pajzs jobb alsó és bal felső, egymáshoz egy csúcsukban érő, fehér színű mezejében pedig egy-egy háromszög alakban felemelkedő, vörös színű lemez, és mindegyik lemezen két-két teljes, fehér színű, egymással szemben állva küzdő egyszarvú látható megfestve, szétterpesztett hátulsó lábakkal, felemelkedő farokkal, futásra kinyújtott mellső lábakkal és egymást kölcsönösen támadó szarvakkal. A pajzson egy nyitott, királyi koronával ékes katonai sisak fekszik, amelyet két sasszárny – az egyik vörös és ezüst, a másik pedig arany és kék színű – között egy növekvő, természetes színével megfestett, széttárt szárnyú, tátott csőrű, vörös és kinyújtott nyelvű griff ékesít, amely a bal elülső lábát a zsákmány megragadására nyújtja, a jobbjában pedig kivont kardot tart. A sisak tetejéről, vagyis csúcsáról az egyik oldalon arany és kék, a másik oldalon ezüst és vörös szalagok, vagyis foszlányok függenek összekeveredve a pajzs mind a két oldalára, magát a pajzsot is szépen ékesítve.” A leírás alapján rekonstruált címernek tehát így kell kinéznie:

Lévay József valójában soha nem használta a család címerét

Meg kell jegyezni, hogy a heraldikai leírásokban a jobb és a bal oldal felcserélődik (mintha a pajzs mögött állnánk, nem pedig vele szemben). A rekonstruált címer megfestéséért Mógor Tamásnak tartozom köszönettel.

Tóth Péter

Visszatekintő

Sajószentpéter sportjának 100 éve

„Ép testben ép lélek”. A római költőtől származó, sokat idézett mondás mai értelmezése szerint az ember akkor érzi jól magát, úgy tud megfelelni munkája és élete kihívásainak, ha teste, lelke egyaránt egészséges. A sport – amellett, hogy összetartó közösséggé kovácsol versenyzőket, szurkolókat – képes követendő példaképeket is állítani a fiatalok elé. Mivel ezt már elődeink is felismerték, a bánya vezetése (az erős szakszervezet közreműködésével) a labdarúgásra alapozva 1920-ban megalapította a Sajószentpéteri Bányatelepi Torna Kört, a későbbi Borsodi Bányász első jogelődjét.

A Nemzeti Sport rövid tudósításából már 1912-ben értesülhettek az olvasók, hogy a Sajószentpéteri FC a Miskolci Kereskedelmi Alkalmazottak csapatát 2:0 arányban legyőzte, városunk szervezett sportéletét mégis az SBTK megalapításától datálják. A 100 éves jubileum kapcsán emlékezett vissza a Sajó TV által készített, a város Facebook-oldalán is megtekinthető rövidfilmben Zsiros László, aki a városi sportklub vezetőjeként, de sportszervezőként foglalkoztatva is éveken át résztvevője, alakítója lehetett az itteni sportéletnek. Nem véletlen tehát, hogy több kezdeményezésnek – mint például a Játszi foci – életre keltője, nagyon sok sportesemény-nek élő tanúja, rengeteg emlék és információ birtokosa.

Száz év nagyon hosszú idő, és eddig mégsem akadt olyan sporttörténész, aki e vidéki község, majd kisváros sportját könyvben összefoglalta, dokumentálta volna. Pedig nem csupán néhány ország-világra szóló eredmény, számos kiemelkedő sportolópályafutás lehetne érdekes olvasmány, maga a Borsodi Bányász is egy sikertörténet, amelyről napokon át lehetne mesélni, néhány percben összefoglalni viszont szinte lehetetlen vállalkozás. Hiszen a négy emberöltőnyi idő alatt a különböző szakosztályokban többezer helyi gyermek és fiatal felnőtt küzdött hétről hétre akkor felejthetetlen mérkőzések százain, és ért el megannyi felülmúlhatatlan eredményt.

Néhány percben a kamerák előtt – mint ahogyan az emlékező ki is hangsúlyozta – a száz évről csupán nosztalgiázni lehet, emocionálisan megközelítve felvillantani a nagy pillanatokat, emlékek között csapongva, gondolatban újra átélni azokat. És ismét beléjük borzongni. A Borsodi Bányász ugyanis az egykori játékosok, vezetők és a szurkolók szemében nem statisztikai számok halmazát jelenti, hanem embereket: volt családtagokat, barátokat, szomszédokat. Akiket ez a rövidfilm is szeretne úgy bemutatni, hogy az elsuhanó pillanatfelvételeken a ma élő utódok büszkén ismerjenek rájuk. Ehhez hívta segítségül az általa működtetett Péteri Páholy nevű FB-csoportban

A Borsodi Bányász NB II-es labdarúgócsapata 1968-ból

A visszaemlékezésében a teljesség igénye nélkül megemlékezett néhány sikeres sportolóról, tegyük ezt meg mi is. A labdarúgók a helyi emlékezetben is kiemelkedő helyet foglalnak el, közöttük természetesen elsőként kell említenünk a stadion névadóját, a Borsodi Bányászban nevelkedett ötszörös magyar válogatott Szepesi Gusztávot (1939-1987), aki már a Tatabánya hátvédjeként lett tagja az 1964-ben olimpiai bajnok magyar csapatnak. A Bányász labdarúgócsapata ugyan nem került fel az élvonalba - csupán 1950-ben osztályozót játszott érte -, későbbi játékosai közül néhányan még a válogatottságig is eljutottak, mint Koszta János, Kvaszta Lajos, Kovács Tibor és Plotár Gyula. De hosszú időn át erősítette a Diósgyőrt Nyíri Zoltán (az időrendben első sajószentpéteri NB I-es játékos) és Hajas Imre is.

Mivel nemcsak foci van a világon (nem biztos, hogy ma mindenütt igaz a régi mondás!), a klub száz éve alatt számos más szakosztályt is működtetett. Sikersportággá vált az 1959-ben életre keltett ökölvívás: öklözött egykor Takács Gábor (Eb-bronz, később a bajnokcsapat edzője), Szőke László (két Eb-ezüst), Hranek Sándor (Eb- és Vb-bronz) vagy a nagy tehetségnek indult Szűcs László (hatszoros magyar bajnok) is.

Perényi István 1952-ben a tornasportot honosította meg Sajószentpéteren, amelyben Sipos Piroska, Várhelyi Éva és a lovon vidékbajnok Igaz Judit emelkedtek ki, majd a ’60-as évek közepén az új, művészi torna szakágban remekelt a csapat, különösen a válogatottságig eljutó Sütő Ágnes és Szabó Judit.

Az egykori vezéregyénisége, Bodnár Sándorné vezetésével 1973-ban az élvonalba feljutó, majd ott hosszú időt eltöltő női kézilabda-csapatunk is a város kedvence lett. Legsikeresebb kézilabdázóvá később a sportág alapjait itt elsajátító Nagy Anikó vált, aki a Győr játékosaként olimpiai ezüst- (2000) és bronzérmes (1996), világbajnoki ezüst- (1995), valamint Európa-bajnoki bronzérmes (1998) magyar válogatott tagja lehetett.

Sajószentpéterről indult Molnár Edit (ÚTE) rövidtávfutó magyar bajnok, olimpikon, Farkas Ferenc magasugró atléta csakúgy, mint a nem klasszikus sportágakat képviselő Szász Kitti, a freestyle futball első, összesen négyszeres női világbajnoka, aki az idei „virtuális Vb-n” újra versenybe szállva egy bronzéremmel gazdagodott.

A sikerekhez a játékosokon kívül természetesen nagyban hozzájárult, hogy a bánya vezetői közül többen is a sportklub élére álltak, mint tette azt az aranykorszakban a sportkör elnöke, Jáni Gyula főmérnök vagy Mező Jenő sportköri titkár.

A bányászat, az ipar megszűnése, majd a rendszerváltás a helyi sport hanyatlását idézte elő, de megváltozott a sport klasszikus tömegmozgalom jellege is, ma többen élnek belőle, mint érte. Egyre inkább a szórakoztatóipar részévé és a politika játszóterévé kezd válni, amelyhez rengeteg pénz kell, különösen akkor, ha teljesítmény nélkül is hatalmas közpénzeket tehetnek zsebre a benne szereplők. Emiatt – véleményem szerint – badarság lenne a korábbit egy kicsit is megközelítő szintű sportsikereket várni, számunkra egyelőre marad a nosztalgia.

Kiss Barnabás

Sajószentpéter legismertebb sportolója: Szepesi Gusztáv

Isaszegi Róbert 2019-ben Pro Urbe díjat kapott

Karácsonyra készülve

Új fények az Alacskai út és a Vörösmarty út közötti szakaszon

A Kossuth utca ünnepi fényei

Adventi koszorú a postával szemben

A város karácsonyfája a GYÓMI-nál

Keresztrejtvény

1	2	3	4	5	6		7	8	
9						■	10		
11						12	■	13	
14				■	15		16		
	■		■	17				■	
18	19		20		■	21		22	■
23		■	24			■	25		26
27		28			■	29			
30					31	■	32		
33									

Vízszintes: 1. Irodalomtörténész (1883-1949), bölcsészdoktori értekezését 1906-ban Lévay Józsefről írta. 9. Teljesen magába fogad, nyom nélkül eltüntet. 10. Párizsi gyorsvasút. 11. Orrhang. 13. A tellur vegyjele. 14. Heves megye székhelye. 15. Vitatott hovatartozású fennsík Szíriában. 17. Londoni művésznegyed. 18. Babát ringat. 21. …–Dzabi (Egyesült Arab Emírségek fővárosa). 23. A lantán vegyjele. 24. Légiforgalmi és Repülőtéri Igazgatóság. 25. Vége, angolul. 27. Finom étolaj. 29. Tüzet fékező. 30. Cselgáncsszőnyeg. 32. Líbia autójele. 33. Matematikában: olyan egyenes, amelyet a függvény grafikonja határértékben megközelít.

Függőleges: 1. A miskolci Bartók téren álló neobarokk épület közismert neve. 2. Locsolócső. 3. Állókép. 4. Ipari létesítmény. 5. Amerikai színész (Gibson). 6. Idegen kifejezések előtagjaként: kis-, kevés-. 7. Doktor, röviden. 8. Görög sajt. 12. Semmikor. 16. Egykori világhírű olasz futballbíró, a „Síp hercege” (Concetto). 17. Jóvágású, keménykötésű. 19. Amerikai válogatott labdarúgó, zenész (Alexi). 20. Sri Lanka legészakibb települése (Ilava anagrammája). 22. Nem köti le a figyelmet. 26. Női név, viselőjét február 6-án ünneplik. 28. Coburg folyója. 31. Számítógépünk hálózati azonosító „címe”.

Rejtvényünk megfejtése a vízszintes 1. sorban található. Ezt kell beküldenie az újság szerkesztőségébe nyílt levelezőlapon vagy a szerkesztőség e-mail címére 2021. február 6-áig. A helyes beküldők között egy 5000 Ft-os könyvutalványt sorsolunk ki. Cím: Sajó Televízió Nonprofit Kft. 3770 Sajószentpéter, Hunyadi u. 11. E-mail: sajotv@gmail.com. Október havi rejtvényünk helyes megfejtése: „Vár egy klassz park”. Köszönjük Olvasóink aktivitását! A december 10-én megtartott sorsoláson Lakó Elemérnének kedvezett a szerencse. Gratulálunk! A nyeremény átvételéről később értesítjük.

SZENTPÉTERI KRÓNIKA

Kiadó: Sajó Televízió Nonprofit Kft.; Cím: 3770 Sajószentpéter, Kálvin tér 4.;
Telefon: 48/521-037, Ügyvezető igazgató: Sulyok Barnabás
Főszerkesztő: Román Péterné; szentpeterikronika@citromail.hu
Fotó: Heiszman Adrienn, Tördelés: Kovács Gyula
Szerkesztőség, hirdetésfelvétel: 3770 Sajószentpéter, Hunyadi utca 11.
E-mail: sajotv@gmail.com; Nyomda: Litoplan Kft.
Cím: 3700 Kazincbarcika, Mátyás király út 56/B. Telefon/Fax: 48/512-236
E-mail: info@litoplan.hu; Megjelenik kéthavonta 4300 példányban.
ISSN 1789-7807 (nyomtatott); ISSN 2063-482X (online)

A hirdetések tartalmáért a kiadó felelősséget nem vállal! A lapban megjelenő cikkek, képek bármilyen formában történő felhasználása a kiadó írásos engedélyével lehetséges. Kéziratokat, fotókat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

Kívánunk Önnek

A KARÁCSONY HANGULATÁBAN ÁTÉLT SOK SZÉP PILLANATOT, AZ ÚJ ÉVBEN SOK ÖRÖMTELI NAPOT, JÓ EGÉSZSÉGET ÉS SIKEREKET.

DR. FARAGÓ PÉTER
POLGÁRMESTER

PASICZKI CSABA
ALPOLGÁRMESTER

DR. GULÁNÉ BACSÓ KRISZTINA
JEGYZŐ

DR. BALOGH ZOLTÁN
ALJEGYZŐ

SAJÓSZENTPÉTER